

ЕДГАР КЕЙСИ /1877 – 1945/

Да освободим напрежението от действителността и да се докоснем до възможностите на невидимия свят чрез впечатляващите мисли на Едгар Кейси.

Книгите за Едгар Кейси:

Рубриката дава възможност за опознаване на невидимия свят и на способността на екстрасенса при астралното му пътуване, която не е изследвана и до днес. Породеното ново усещане за космическите вибрации и за непроявените възможности на човека в нашия реален свят биха погълнали недоволството и агресията.

Предложените откъси от книгите за Кейси, могат да бъдат полезни за разширяване на светогледа, за непринудено и подсъзнателно приемане на действителността...

Откъси от книгите:

- 📁 “Спомени от Атлантида”
- 📁 “Свърхсетивното”
- 📁 “Пророчества”

Едгар Кейси е ясновидец и паралечител на ХХ век, според който видимият свят все още не е обяснен чрез съществуващите научни теории. Доказвайки че границите на времето и на пространството могат да се прескочат с помощта на ясновиденията, Кейси разчита визуализирани послания и диагностицира здравословното състояние на болни, като им предписва най-полезното лекарство.

Кейси лекувал и “от разстояние”, като от дома си в полутранс правел астрален скок и успявал да влезе във връзка с пациентите си, дори когато се намирили на стотици километри. / При алтернативно състояние на съзнанието, предизвикано с автохипноза, екстрасенсът предприема астралното пътуване, практикувано векове наред от индуските лечители. /

Учените не могат да обяснят този феномен, но чудото е регистрирано от десетки изследователи. По време на своите психопътувания Едгар “виждал” болните, разкривал болестта и предписвал лечението (излекувал над 8000 болни), но виждал също и заобикалящата среда на болния, като я описвал с най-малките подробности. Освен от точността на визуализациите му наблюдаващите специалисти са поразени от просветлението, при което екстрасенсът “придобивал” сложни медицински познания, които в нормална обстановка не притежавал.

Кейси не само описвал с подробности “миналия” живот на съвременниците си, а и усещал основните събития от древната история. Имал е чести видения за потъналия континент Атлантида, описвал живота и разказвал за социалното и научното развитие на атлантите. Упорит тълкувател на Библията, краен идеалист по дух, убеден привърженик на теорията за прераждането, астралният лечител не интерпретирал своите прозрения в спиритични рамки, а считал, че те са стимулирани от т.нар. колективно подсъзнание, синтезиращо паметта на Вселената, наречено от него Акаша.

През житейския си път (1877 – 1945) Кейси оставя 14256 писмени послания за миналото, настоящето и бъдещето, които днес се съхраняват от неговите последователи в Асоциацията за изследвания и просветление във Вирджиния.

* * * * *

подбрал за вас...

Ансагни

Едгар Кейси

СПОМЕНИ ОТ АТЛАНТИДА / 1994

* Ако е вярно, че прераждането съществува и че душите, обитавали някога дадена местност (например Атлантида), се завръщат в земната сфера и се вселяват в хора, чудно ли е тогава – в случай, че те оказват благотворно влияние на живота върху Земята, а не разрушават, - че ако са се завърнали сега, те могат да предизвикват редица промени в хората и живота им?

< Не използвайте знанията си само, за да правите злини. Помнете Адам. Не се стремете към това, което не може да бъде конструктивно за живота ви и за живота на тези, с които контактувате ежедневно. Не служете на насилието и не се опитвайте да подчините едно знание на друго – умишлено, тогава, когато знаете накъде вървите. Да се ползва то многократно за наше собствено удовлетворение, е показно действие, ако не се създава в преживяванията ни чувства или състояния, по-добри от предишната оценка на знанията. Така получаваме за себе си доказателството, което ни трябва, но то може да бъде пречка, ако не знаем какво искаме да правим със знанието. >

< Само да разбереш (от тълкуванията), че си живял, уврял и си бил погребан под черешовото дърво в градината на баба си, не те прави по-добър съсед, гражданин, майка или баща. Но да знаеш, че си говорил недоброжелателно и си страдал за това и че настоящето може да поправи миналото чрез добродетелността – това е нещо, което има смисъл. Какво е добродетелността? Да бъдеш мил, да бъдеш благодарен, самопожертвувателен, просто да желаеш да бъдеш ръцете на слепия, краката на сакатия – това е конструктивният живот. Използвай познанията си за тези цели и ще видиш, че преражданията са факт. Как да го докажем ли? Във всекидневния живот.>

< Когато живееш по-близо да Него, до Този, който дава само хубави и идеални награди, попитай и ще получиш; почукай и ще бъде отворено за тебе. Давай и ще ти се връща четирикратно. Давай, давай, давай, ако искаш да получаваш. Никога не си имал нужда от необходимото, няма и да имаш, докато верността ти към Божиите пътища е на първо и единствено място за тебе. >

< Повечето от нас мислят, че имаме нужда от много повече неща, отколкото наистина се нуждаем. >

.

< Кой е твоят Господ? Дали твоите амбиции са насочени само към това какво ще ядеш днес или с какво ще се облечеш? Ти, с малкото си вяра и с малкото надежда, трябва да се стремиш да приемеш върховните послания в съзнанието си. Не знаеш ли, че принадлежиш на Него? Защото Той те е сътворил! Той не е искал ти да страдаш, но е оставал на тебе да решиш дали някога ще осъзнаеш връзката си с Него или не!

Обаче може би има светове, много вселени, дори слънчеви системи (Земята е нищожна точица, сравнена дори с нашата слънчева система), въпреки това човешката

душа, твоята душа, съдържа всичко от тази слънчева система или от другите. Защото ние сме истинските наследници на универсалната сила, която наричаме Бог, но само ако се стремим да изпълняваме Неговата воля. >

СВРЪХСЕТИВНОТО / 1995

Тълкуванията на Кейси обясняват, че всяка мисъл, всяко действие на човечеството от неговото начало до сега биват включени в “универсален запис”. Понякога в тълкуванията той е наречен “*божията книга на паметта*” или “*книга на живота*”, но най-често се среща като *записа на Акаша*. Санскритската дума “Акаша” обозначава фундаменталната етерна субстанция на вселената, имаща електродуховен характер.

Според Кейси този универсален запис, или Акаша, е достижим за всеки, който е развил способностите си да го чете. Едгар Кейси беше само един от многото, които можеха да го правят – сред тях са Сократ, Платон, Иисус и Ной.

„...Този запис, който пише индивидът върху плетеницата на времето и космоса посредством търпение. Той е отговорен, когато Азът се настрои към безкрайността и може да бъде четен от тези, които са настроени към това съзнание.”

„Защото светлината се движи във времето и космоса; и на тази плетеница са написани записките на всяка душа в дейността и през вечността – не само като материя, но и в мисъл, в каквото царство душата построи за себе си през живота си, по време на пътуването си, с дейността си. Физикът строи в областта на математиката, артистът в областта на демонстрацията и цвета, музикантът със звуци и т.н. Всичко това е част от способността на душата, свързана с областта, в която се е развивала.”

„Времето и космосът са елементи на човешката концепция за вечността и не са реалистични в смисъла на някаква телесност на земята, като дървото, розата, птицата, животното или дори ближното същество.”

„Духовете на всички, които са минали през физическия план, остават около него, докато тяхното развитие не ги понесе напред или бъдат върнати за развитието си тук. Когато те са в план на комуникация, или остават в тази сфера, с всички тях може да се контактува.”

„Първо, нека да бъде разбрано това, че в материалния или физическия план има копие на всяко състояние, което съществува в космически или духовен план, защото духовните неща и материалните неща са еднакви състояния на един и същ елемент, доведени до различни вибрации, защото всички сили са една сила.

Запомнете, че състоянията не се променят от самото начало (от смъртта). Ние срещаме индивиди, които докато живеят, понякога са комуникативни; по друго време са не комуникативни. Съществуват разположения, съществуват състояния, в които подобни комуникации се

осъществяват много лесно. Има други състояния, които са трудни, както се е случвало, за среща или контакт. Просто така... в тази далечна сфера.”

Август 1931 г. :

< Веднъж, когато се бях привел в състояние на безсъзнание, за да получа информация за един индивид, разбрах, че съм **напуснал тялото си**. Пред мен имаше само една права, тясна и насочваща линия, приличаща на сноп бяла светлина. От двете й страни имаше мъгла и дим и много приличащи на сенки фигури, които сякаш викаха за помощ към мен и ме молеха да премина на страната на състоянието, което те обитаваха.

След като продължих да следвам лъча светлина, пътят започна да става по-ясен. Силуетите от двете страни станаха по-контрастни и придобиха по-ясна форма. Но замахванията към мен продължаваха – те се опитваха да ме отклонят от пътя и да ме откъснат от моята цел. Аз се стараех да вървя право напред по тесния лъч. След известно време преминах към пространство, където фигурите бяха по-скоро сенки, опитващи се да съществуват; те по-скоро ми се молеха, отколкото се опитваха да ме спрат. След това приеха по-определени форми и сякаш бяха заети със собствените си занимания. Когато въобще ми обръщаха внимание, то беше, за да ме помолят за нещо.

Накрая стигнах до един хълм, където имаше възвишение и храм. Аз влязох в храма и се озовах в една много дълга стая, приличаща на библиотека. Там бяха книгите на човешките животи и ми се струваше, че за всяко човешко действие имаше правен запис на индивида, за който търся информация.

Затова мога да повтора думите на Павел: “Дали аз бях в духа или извън него, не мога да кажа”. >

* В такова състояние тялото на Кейси оставало да лежи върху кушетката под контрола на подсъзнанието. Разположено на повече от 118 см над него висяло съзнанието му, временно отстранено от тялото.

22.10.1933 г. – Кейси е “**посетен**” от един стар приятел няколко месеца след смъртта му с думите: *“Кейси, човек продължава да съществува след смъртта. Сигурен съм! А животът, посветен на служба и молитви, е единственият, за който си струва да се живее!”*

.

* Защо в началото на всяка тълкуване на живота Кейси преглеждаше дневник на душата – не само рождената дата на лицето, за което се правеше тълкуването, но и по-назад, до историята на предишните животи на индивида, прекарани на земята? Защо процедурата при всички тълкувания на живота беше една и съща: той се потапяше в транс, след това се пренасяше до стария мъж с книгите. Там той получаваше информацията.

„Информацията е дадена под формата на картини или изображения, така че може да се предаде на съзнанието, на търсещия нещо по подобие на неговия вид опит, както начина, по който се извършва пренасянето на дейността. От кои сили?

Психическите или душевните сили са близки на кое? Творческите сили или това, което се нарича Бог.

Така тялото (Едгар Кейси) достига мястото, на което се пазят записите на всички; разговорно обозначен като книгата на живота, или да показват или да символизират, че някой обект, някоя душа в нейния растеж, може да намери своя път обратно към творческите влияния, които са обещани от и чрез него, този който дава и е живот; и намира това като отделна, определена, интегрална част от повечето души.”

“ ...Книгата в своята същност каква е? Какво е по-реално – книгата с нейните напечатани страници, позлатени ръбове, или същността на това, което е казано в книгата? Кое е по-истинско: показаната любов към Сина, Спасителя, неговите братя или същността на любовта, която може да бъде видна дори в най-долните страсти? Това е едно и също.”

* Според информацията, дадена от Кейси в тълкуванията, самият Бог създава душите.

„Душата е това, което Създателят дава на всяко създание или индивид в началото. То търси дома или мястото на Създателя.”

„Душата е индивидуалност, която може да израсне и да бъде едно или нещо отделно от Цялото.”

„...Тя не може да бъде разделена в материалния свят от нейното място в дома си във физическото тяло. Душата гледа през очите на тялото; тя чувства с емоциите; тя развива разбиране посредством способностите във всяко отношение – и така се присъединява към тялото си, точно както храната причинява растежа на физическото тяло.”

< Когато душата влиза в ново тяло, в ново обкръжение, се отваря врата, водеща към възможността за построяване съдбата на душата. Всичко, което е създадено преди това, и добро, и лошо, се съдържа в тази възможност.

Винаги съществува път към спасението, но няма път, който да отбягва отговорностите, които самата душа е поела, защото животът е път на развитие, подготовка за пречистването на душата, макар че понякога той може да е труден път за физическото съзнание и физическото тяло.

Настъпват промени и някои хора казват, че късметът се е намесил. Обаче това не е късмет. Това е резултатът от всичко, което душата е направила за възможностите си за спасение. >

ПРОРОЧЕСТВА / 1996

От съня през 1936 г. –

< Защото наистина, когато го правиш за ближните си, ти го правиш за своя Бог, за себе си. Заради себеотрицание Бог може наистина да те прослави и да те запази, както и всеки, който е призван да помага в делата ти и в отношенията ти с твоите ближни. Не забравяй, че Той е до теб във всяко изпитание, във всяко изкушение и не желае да бъдеш погубен. Да бъде волята ти тогава, ведно с Неговата. Не се страхувай...>

* За природата на сънищата, които са по-често символични, отколкото буквални:

„Всяко условие, което става реалност, бива първо сънувано. То е проекция на мисъл или условия, които наистина са възможни в бъдещето.”

„Не е необходимо човек да се въздигне до небесата, за да доведе Силата [Бог] до хората, нито трябва да проникне в елементите, нито да се спусне в дълбините, за да доведе Силите, защото пред теб са положени, днес, добро и зло. Избери това, което ще доведе до по-добро развитие на Аза. Отдаване на Господа е службата, която човек дължи на своя създател...”

„В духовния аспект (на живота) всичко е добро. Докато същността реализира съдбата си чрез своя интелект, нейната опитност става лоша или добра в зависимост от избора.”

„Защото, запомнете, Съзидателната сила (Бог) е създала човека със своя собствена воля. Какво ще прави с нея, той си знае! Само тенденциите и склонностите могат да бъдат дадени, а те, както е указано тук, понякога изглеждат като лош избор, понякога има полезни влияния. Те трябва да зависят изцяло от самата същност.”

„Както е дадено от Него, Бог е поставил вратите...Той е поставил целите, през които човешката активност трябва да премине. Но Той оставя избора на човека.”

„Този, който очаква и който действа в очакване, в съответствие с духовните и физическите активности, ще бъде възнаграден.”

„Когато физическото тяло, духовното тяло, настройат себе си така, че да са в състояние да приемат Аза и задълженията му, отношенията на Аза с другите хора, в този период ще се променят връзките и отношенията в бизнеса, така че да позволят на същността да направи това, което междувременно е изградено в духовното и физическото тяло.”

„Сине мой, във всичко, което получаваш, търси познанието” гласи библейска заповед. Кейси добавя *“... и способността да го прилагаш”*.

* Един от най-често споменаваните изрази на Кейси се отнася до *“това първо правило, закон, който е вечен – посетите семена един ден трябва да бъдат пожънати.”* Това е ключът към разбирането на **прераждането и карма**, чрез които се проявява законът за причината и следствието. Действието му се простира не само в настоящия живот, но и в миналите и бъдещите животи. Сегашният ни живот е резултат от миналите и причина за нашите бъдещи преживявания, защото те се определят от нашите сегашни мисли и действия. Кейси подчертава библейското твърдение: *“Божият закон е свършен – той обръща душата.”*

Може да пренебрегваме тези закони, да не ги прилагаме в практиката, но те съществуват и ние попадаме под въздействието им всеки ден. *“Ако искаш да имаш приятели, дръж се приятелски. Ако искаш да бъдеш*

обичан, обичай.” Спящият пророк напомня: “Има закони – законът е любов, любовта е закон...”

„Защото Божият закон е съвършен и каквото някоя същност, индивидуалност, посее, това трябва да пожъне. Този закон не може да бъде променен. Но дали ще бъде приложен с цялата си строгост, или със снизхождение и благосклонност, зависи от избора на същността. За да получава човек снизхождение, благосклонност, любов, приятелство, човек трябва да проявява тези чувства към близките си.

Има бариери, да. Те могат да бъдат премахнати от Него, Който плати цената вместо тебе; не за себе си, а с вяра, любов, търпение, доброта и нежност трябва да ги срещнеш.

На същността може да се стори, че е твърде нечестно да преживява такава опитност (конкретна лоша съдба на личността). Така ли е? Божият закон е съвършен. Благодатта му е достатъчна, ако твоето търпение е достатъчно...”

* Питат Кейси за указание в каква църква да се присъедини човек. - *“Запомнете, по добре църквата да е във вас. Колкото до организацията, изберете не такава, която да ви е удобна на вас, а такава, в която ще служите по-добре... без значение как се нарича. Нека животът ти да слави Исус Христос... Защото Учителят не построи църкви, Той положи основи.”*

* На друг човек Кейси казва, че църквата е вътре в него, това човекът бил научил от предишна инкарнация: *“Преди това същността е била в английската земя в периодите, когато възникнал въпросът между държавата и църквата. И тогава същността за себе си решила веднъж завинаги: църквата е в теб самия, а не в някой папа или проповедник, нито в някоя сграда – само в теб. Защото тялото ти е храм на живия Бог и Христос става твой спътник в духа и тялото...”*

„Както трябва добре да се разбере (а това все повече и повече ще се разбира от менталната същност на човека), развитието на душевните качества на човешкия род ще расте все повече и повече, за да представи целия период на преход като развитие на човешката раса не в биологична ѝ форма, а в социалната, като условия в еволюцията на човека във всяка опитност (или прераждане).”

* Кейси дефинира психичните явления с обяснението, че “психично” означава *“от духа или душата”*. Той добавя, че психичните сили са: *„когато въображението се сънастройва с духа или душата на индивида”* или *“могат да дойдат от други същности, или души, които преминават. Те са действителни. Не могат да бъдат разбрани от физическа гледна точка, а само от интуитивния, възприемчив ум. Без психичния свят, физическият би бил в състояние на “опити и грешки” или като “кораб без кормчия”. Той е изграждаща сила във всички и във всяко състояние.”*

„На този, който има и използва правилно, ще му се даде. Онзи, който има и злоупотребява с привилегиата, ще му се отнеме и това, което притежава. Ако използваме правилно и най-слабите си психични качества, ще ни се даде повече. Но трябва наистина силно да желаем да придобием тези качества.”

„**Намери себе си.** Намери идеала на Аза. И колко висок е този идеал. Дали той се състои, или се отнася до саморазвитието (или до себеотрицателното развитие) заради

славата на идеала? Бъди сигурен, че идеалът е духовен... И не се задоволявай с друг водач, освен от Трона на Божията милост!... А кой може да бъде по-добър водач (да го учи) от Създателя на Вселената? Защото Той е казал, че “ако търсите, ще намерите” и “няма да те изоставя неутешим”. Ако ти си праведен в целите, в намеренията, в желанията, “Аз ще донеса *всичко* в паметта ти, от което се нуждае твоята душа, ум, тяло, развитие... Това е обещание от Него, който може да изпълни каквото е обещано на всяка душа, търсеца Неговото лице, Неговия път.”

„Тогавя често говори със своя Създател. И нека твоята молитва бъде: “Господи, нека бъде волята Ти, че аз – Твоят син, Твой слуга – да бъда от най-голяма полза за хората. И нека Отче наш, разбере Неговите заповеди, така както Ти си обещал, че ако Го чуем, това, което искаме в Името Господне, ще бъде наше. Аз ще търся тази връзка, Отче наш, както и да ми бъдеш водач всеки ден!”

. . .

„Защото за същността – както и за света – **търпението** е урокът, който всяка душа трябва да научи в своето пътуване през материалността. А това е смисъл за същността: Времето, Пространството, Търпението са в менталната област, същите, които се подразбират от израза “Бог Отец, Син и Свети Дух”; или както Дух, Тяло, Душа. Те са израз на триизмерната мисъл. И в търпението човек започва все повече и повече да разбира континуитета на живота, душата като част от Цялото...”

„Времето и пространството са елементи от собствената идея на човека за Безкрайното и не са реалности, както са телесните неща в света...”

„Защото светлината се движи в Пространството и Времето и върху това чиле, гранче, между тях са записите, направени от всяка душа в нейния път през вечността; чрез нейното узнаване не само на материалния свят, но и в мисълта в каквата и сфера на същността да съгражда за себе си в своя опит, в своето пътуване, в своята дейност.”

„Тези записи се правят във връзка с нашата среда, наследството ни и според нашите идеали. Така там има не само запис на фактите, но и оценка за тях. Когато се “четат” **Акашите записи**, факторите, свързани със средата, наследството и идеалите също се вземат предвид.”

„Така, независимо от това, което същността е извършила или може да извърши, *вътре в нея* са записите на това, което е извършила върху гранчето на Времето и Пространството.”

„Бог задвижва света, Духът произвежда неговата активност. При движението Той създава Светлината, а после хаоса. От Светлината идва Сътворението на онова, което на земята се нарича материя, а в сферите около земята – Пространство и Времето; и чрез Търпение материята е еволюирала в активности, докато са се появили небесата и съзвездията, звездите и Вселената, която я познават – или се опитват да я опознаят индивидуалните души-същности в материален план. После на земята идва материалността чрез Духа, който влиза в материята. Духът се индивидуализира и става това, което различаваме като индивидуални същности. Духът, който е внедрен в материята, който има отношение към цялата земна среда за славата на Съзидателните Сили, е част от Универсалното съзнание.”

< Колкото повече осъзнава – чрез Търпението, чрез Времето, чрез Пространството – своята връзка с Божествената природа – Отец, Син, Свети Дух, в *Аз-а същността намира тяло, ум, душа*. Както Синът е създателят, така и умът е създател на индивида. >

.

„Когато се заемеш с днешните проблеми, всеки един от тях се оказва чат от онова, което се опитваш да постигнеш. Не просто опитностите ти от момента, защото онова, което се е случило във времето преди много години, днес дава своите плодове. Дали ще ги обереш зрели, или ще ги оставиш да изгният на дървото на живота? Или пък направо ще ги пренебрегнеш?”

* Как да узнаем кога вземаме правилни решения? – *„Чрез вслушване навътре... Защото отговорът на всеки въпрос; отговорът, как да разберем Неговия път, винаги е в нас. Вътрешното Аз е част от Безкрайното, докато упорството на личността (което може да ни отклони) винаги е във война с Безкрайното, защото му липсва онова, което може да се нарече издръжливост, вяра, търпение...”*

„Изисква се търпение да се отнесем към другите така, както искаме те да се отнасят към нас. В този момент ние получаваме награда. Години разделят причината от следствието. В търпението ние опознаваме душите си, осъзнаваме нашата идентичност, това че всеки от нас е корпускула в едно велико тяло, в сърцето на нашия Бог. И Той не иска нищо друго.”

.

* Фактически, именно благодарение на схващането на тези понятия за нас е възможно да познаем **Безкрайното**. Записите на това, което сме направили в миналото, са вътре в нас и те са там за нас, за да си спомним, ако искаме, защото **“ни е обещано да си спомним всички неща”**.

„Каква е водата на живота? Какво е това, което Духът и Невястата, или Духът и Агнецът казват, че свободно идва и си отива? Търпение, Време, Пространство! Така можем да узнаем, че сме част от Него; че нашият дух, нашите души свидетелстват в нещата, направени от нас, в които ние свидетелстваме за Него.”

* * * * *

Ансагни